

A co děti, budou mít kde si hrát?

29.08.2016

Žiji na Jarově již 35 let. Byla jsem šťastná, že bydlíme téměř v centru Prahy, ale přitom v zeleni, v přírodě, mezi vilkami a domky se zahrádkami.

Když se zrušily první dvě zahrádky a postavily se na jejich místě dva dvojpatrové domy, tak jsme vůbec netušili, že je to začátek stavební laviny, která pohltí celé okolí. Teď jsem měla možnost se podívat z okna domu v 11. patře na naše okolí a byla jsem v šoku. V nesmírném šoku. Ten krásný výhled, který tato výška nabízela, je zcela pryč. Pod námi jen samé střechy, spousta nových střech, dům na domu, plochy betonu, tašek, plechu. Naprosto uzavřená plocha staveb bez zeleně. Na chodníku vnímáme jen ty domy, kolem kterých přímo jdeme, nevidíme všechny další, nevidíme ten celek, a když pak ano, je to pohled žalostný. A pohled z 11. patra do dálky, po horizontu Prahy, ten je přímo strašidelný. Kolem dokola, všude se tyčí výškové budovy, hradba monstrózních budov, některé již hotové, spousta rozestavěných, nesmírných výšek a pater. Doba, kdy jsme se dívali na vysoké topoly, kaštany, aleje stromů, je pryč. I ten nejvyšší strom je vedle těchto monstrózních staveb zcela malý keříček. A když sjedu z 11. patra dolů a vidím ten život kolem sebe na ulici, tak se ptám – kde budou ti naši noví sousedé nakupovat, budou nové obchody? Jak budou cestovat – bude rozšířená místní MHD? Kam budou chodit děti do školek a škol? A nakonec – kde si budou děti hrát? A co uděláme proto, abychom zastavili tuto stavební lavinu alespoň v našem nejbližším okolí?

[Alena Hronová](#)

zastupitelka za KSČM